

עת"א 17127/07/17 - דיאב קהמוז, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17127-07-17 קהמוז נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

העותר דיאב קהמוז,

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירה נגד ההחלטה המנהלית שלא לאפשר למי שנטען, כי היא בת זוגו של העותר לבקרו בכלא.

העותר הינו בסטטוס של "עצור", לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות ביטחוניות בתיק פ"ח 7249-10-16, בבית משפט המחוזי בנצרת. העבירות המיוחסות לעותר בכתב האישום, הן מגע עם ארגון עוין, בגידה, ריגול, עבירות אמל"ח, סיוע לאויב במלחמה ועוד.

בפתח הדיון ביקשה ב"כ העותר, כי הדיון יתקיים בדלתיים סגורות וכן יינתן צו איסור פרסום וזאת בשל הטענה לחשש לשלומה של בת הזוג הנטענת.

בהתחשב בעמדת ב"כ המשיבה, נעתרתי לבקשה לקיום הדיון בדלתיים סגורות.

לאחר ששמעתי את מהות הטענות, לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה הנוספת, למתן צו לאיסור פרסום.

כל הפרטים שלגביהם מתבקש כעת צו איסור פרסום, פורסמו כבר ברבים במסגרת ההליכים הקודמים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

המדובר בעתירה חוזרת בנושא זהה לזה שנידון בעתירה הקודמת (16-11-26566), דחתה את בקשתו של העותר לאפשר לו ביקור של מי שנטען כי היא בת זוגו.

על ההחלטה הקודמת הוגשה בר"ע 2460/17. בהחלטת בית המשפט העליון מיום 23/04/17 נדחתה הבר"ע תוך שבית המשפט קובע, כי ההחלטה שדחתה את עתירתו של העותר הינה עניינית, ממצה ואין מקום להתערב בה.

מאז ההחלטה ועד להגשת הבקשה החדשה, חלפו כחודשיים וחצי בלבד.

עמוד 1

במהלך הדיון בבקשה, ביקשה ב"כ העותר, להגיש לבית המשפט מסמכים-תצהיר של אמו של העותר, בו נטען כי בת הזוג הנטענת הגיעה אליהם הביתה לביקורים וכן תצהיר של עורך הדין ה"מכיר את בני הזוג".

אינני סבור, כי יש לייחס חשיבות כלשהי לתצהירים אלה בשלב בו הם הוגשו.

ככל שהעותר היה סבור, כי יש בידיו ראיות המצדיקות עיון חוזר בהחלטה מנהלית שדחתה את בקשתו לביקורי בת הזוג הנטענת או נסיבות המצדיקות שינוי ההחלטה וההתייחסות ל"בת הזוג", היה עליו להציג מסמכים אלה בפני הגורם המנהלי הרלבנטי שבסמכותו להחליט לעניין הביקורים ולא במסגרת העתירה שמטרתה לבדוק את סבירותה של ההחלטה המנהלית על פי הנתונים שהוצגו בפני הגורם המנהלי.

באשר לאישורים והמסמכים שהיו בפני הגורם המנהלי, אין באלה כדי להסיר או לשלול את הספק הממשי בטענה כי אין מדובר ב"בת זוג". ראה לעניין זה גם החלטתי בעתירה הקודמת והחלטת בית המשפט העליון בבר"ע.

ב"כ העותר אישרה במהלך טיעוניה, כי עתירה זו הינה למעשה "אותה גב' בשינוי אדרת" של העתירה הקודמת.

הטעמים שעמדו בבסיס ההחלטה המנהלית הקודמת ושאושרו הן בהחלטת בית המשפט המחוזי והן בהחלטת בית המשפט העליון-שלא לאשר לגב' קדור לבקר את העותר, עומדים בעינם גם כיום.

ההחלטה המנהלית תואמת את פקודת הנציבות לעניין ביקורים לאסירים ביטחוניים - פקנ"צ 03.02.00 הקובעת כי אסירים ביטחוניים יורשו לקבל ביקורי משפחה מדרגה ראשונה בלבד, כאשר "קרבה ראשונה" מוגדרת: הורים, בן/בת זוג, ילדים, אחים, אחיות, סבא, סבתא.

ההחלטה המנהלית נשענת על חוות דעת שב"ס וחומר מודיעיני. חוות דעת השב"ס מפרטת נימוקים כבדי משקל מדוע אין לאשר ביקורים של הגב' קדור. היא מפרטת את המשך הפעילות השלילית הממשית והעמוקה של העותר וגם מסבירה את הספק הממשי באמיתות הטענה בדבר היותם "בני זוג". במיוחד אפנה לאמור בפסקה האחרונה של סעיף 2 של חוות הדעת של שב"ס.

סיכומי דבר, אין שינוי בנסיבות או במידעים או בנתונים, המצדיק שינוי מההחלטה המנהלית הקודמת שאושרה בערכאות משפטיות, כאמור לעיל.

העתירה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ז, 27 אוגוסט 2017, בהעדר
הצדדים.